

תוספות רי"ד עז:

רדצה לצאת הר"ל מורדת

[illegible]

התם כי אמרה הוינא
הכא אף על גב דאמ
שבקנן לה והרי מוכי
דאמרה הוינא בהדיה
חוץ ממוכה שחן
התם כי אמרה ד
שבקנן לה הכא אע"ג
בסדרי לא שבקנן
יוסי שח לי זקן א
עשרים וארבעה מוכי
חכמים השמש קשה
מכולן ממאי הוי יסד
הוינן לו בנים ויתיקן
הוינן לו בנים בעלי ר
אמון אלא דלא מעי
לית לן בה מאי סימ
נחריה ואיתא ליה ריר
עילויה ומאי אסותיה
וכליל מלכא ומתחלא

המדיר פרק שביעי כתובות

מדבק אללס כשעה שפוסק בחזרה ומשיבין אללו ומזכרת הוא שחגין
החזרה עליו ולא יוחי: כי הוא שכיב. כשהגיע זמנו ליפטר: אחוי
לי דוכסא. הוליכני לנן עדן והראני מקומי: שוור. קסץ: איפישיל
אשכושא. אם נשבע בשבועה מעולם ונשאל עליה להחזירה:

[illegible]

הדרן עלך המדיר

חד כרעא ומותיב חד ושקיל בצבתא וקלי ליה דאי בעלי ראתן רבי וזיא לא הוה יתיב בויקיה רבי אלעזר מבניעי דהתיא מבואה ריב"ל מיכרך בהו ועסיק בתורה דריה אגוני לא מגנא כי הוה שכיב אמרו ליה למלאך דזוי לי דוכתאי אמר ליה לחי א"ל הב לי סבינך דלמא דלליה קא מחוי ליה שוור נפל להווא גיסא נקטיה קודשא בריך הוא אי איתשיל אשבעתא ניהדר אי איהיב ליה נפקא בת קלא ואמרה ליה הב ניהליה לכר ליואי פנו מקום לכר ליואי אול אשכחיה לר' פיזא אמר ליה את הוא בר ליואי אמר ליה הן בר ליואי ולא היא דלא הואי מידי אלא סבר לא ליה הוה כי הוה קא ניתא נפשיה אמרו ליה למלאך ליה אמר ליה שבקי תלתין יום עד דנהרדא תלמודאי ליה לבתר תלתין יומין אול איתחזי ליה א"ל אחוי לי תת לי באורחא אמר ליה כחכך בעית למיעבד לי יתיב ביה דלא קיימתיא אמר ליה מי איכרכת בבבלי אפסיק ליה עמודא דנורא בין ידיה לעלמא וגמירי קן בדרא קרב לגביה רבי אלכסנדרי אמר עשה בשביל לא אישגח עשה בשביל כבוד עצמך איסתלק אמר אמר ליה רב אדא רב מתנא לאפוקי ממד דלא אית עתא הוה דשרייה זיקא מתנא ר' חנינא מפני מה אין ער של היוזמי אמר רבי יוחנן מפני מה אין מצורעין שותין שכר ורוחצין כמי פרת:

[illegible]

הדרן עלך המדיר את אשתו

וכוסף אותו להוציא ולא אצטרך שמואל למינותי אלא בני דלא אתו בתו וכוסף אותו להוציא
שער שם ולא יורה אין כוסף אותו להוציא ורב תחליטא בר אבמי א"פ שער שם אש
כיסף אותו להוציא וכן ואלו כוספיו אותו להוציא שמואל שחן כוסף מילוסו וכו'. בשלמה
א' קמ"פ. וי' משיח' ולא אכל ככלל אותו להוציא שמואל אלא אצטרך כאמ' למינותי אלא שם אש
שם שחן אצטרך אלא אצטרך אלא למינותי אלא שחן תחליטא למינותי א"פ שם אש
מדברגן אלא מרלה בני בהדיא ש"א כוסף. אמר ר' יצ' א' במילי וכו' בששים. ופי' שם
לא בשטן אבל האיה ליד מינותי כוסף וי' נידוי ורשעא אכל' אלא לא מגדילי.
בהדיא מקיף לה ורבא בדבריהם לא יוסר עבד אלא א"ר אותו ורשעא אכל'. אבא א' אמרה איה
אצ"ר אדמיה הוציא בהדיא לא שבעין ליה. ופי' מבית' אסא האשה וכו' לקבל למינר עמ'
והן כוסף אותו אלא כאלא שאל ילדא אצ"ר אדמיה א"ר תושתש' להו הבין לא שבעי' לה
וציא' ואת אלא שאת אצ"ר לא יחב' ליה והלכך מפני שאינו רוצה לן לא ערבה בהדיא
אדמיה אצ"ר אלא לא שבעי' להו חזן קמיה מפני שמסמכין ופי' ואצ"ר את' לא ביה
וכי' תתם כי אתו ארוא בהדיא בתורן שאל' לה שבעי' אלא אבא אצ"ר אדמיה וכו'
לי יעד לאלא סמך ליה וכו' אחרית' תנא י' אומר שאלו ק"א מנשי' ודעלס' ואמר כי
השמש' שמש' שאל' ובעל תנא שמש' שאל' מנשי' ודעלס' וכו' ורשעא אכל' שם
שורש' שמש' ודל' כן (בעל וריקתן) פי' שלש' אמר ר"ש אלא אלא עמ' מדי אכל' שם
הוהו' מוכס' ורואי רבן וכו' ויחב' בוכי' א"ר לא עילי באהלי' ר"א ור"א אלא

מסורת הש"ס

(א) וּמִסִּתְּחָא סְפִיָּא עִישׁ.
(ב) נָדָה ח. גִּיטִין ע. ג. (ג) גִּי
עֶרְוָה דִּלְשִׁכְתָּא עִי בְּעֶרְוָה
בְּרַךְ גִּרָּד אִי. (ד) וּפְסִיחִים ג.
וְיִצְחָק כֹּהֵן בִּכְיִי. (ה) לְעִיל
ג. (ו) רִשְׁלִי מִזֵּ. (ז) בִּכְיִי
ג.

תורה אור השלם

אֵילָת אֱלֹהִים וְעֵלָת
 שֶׁנֶּדְרָה יָרוּךְ בְּכָל עַתָּה
 אֲהַבְתָּה תְּשֻׁבָה תָּמִיד:
 מְשֻׁלֵּי הַיָּם

לְעוֹי רִשׁׁי
וְלִי־יֵשׁ [פּוֹלִי־ל].
נָתַתָּ צֶמֶת.
וְלִישׁוֹנִי־א [אֱלֹוִשָׁנָא].
עֲנֵה,
וְלִישׁוֹנִי־שׁ צֶמֶת.
וְלִישׁוֹנִי־ל [פּוֹלִישׁוֹנִי־ל].
יִסָּא מִתְקַפֵּל.

מוסף רש"י
 ויניח לו בגדים ויתקן.
 ואלים (נדה י"ז) אם
 תעברה כאלו תשמש
 בעלי דאחן.
 ואלים הרכה מחמת שיש
 בה שרץ כמות (שם ונדה
 י"ז) דלא טעים מידי.
 וכן הקוה לתשמש (גמ' י"ז
 שם).
 ודברו של הרמב"ר

[illegible]

תוספות רי"ד (המשך)

[illegible]

ל: נשא אשה ושהה עמה י' שנים ולא ילדה ודבנן קתני דארווייתא ודבנן אבל אלמנה לכהן הוה עמה י' שנים שראו חתניו אי לא ציית מגנדין וטוי ולהכי לא ערבה לה כהדריה שביק' ליה חתם צניה חוששת שביק' ליה לא כאל' שכל זמן שלא יהורי מוכה שחין דאציג וזילינן מנא נשא אשה בחד' כספריה ר' אב' שביק' מיני שחין הן וכלן אמר' ניס בעלי ראת' (ז) הקיפו מידי ליל כל כספרי דר' כספרי דההוא כמבוא:

מסלע סגור אוןו לוראצי
כ' סיוה י"ב עד ל' נסעו ו' משהווארדענ' שכלל המועד אפריס און האשה מקדש עליזא א"י תחסיס' כבוד וקבלה באלה קדש וכל כבוד וקבלה. אע"פ שראתה אותם מפני שכינה לומר כבודו הייתי יכו'. והיה עובר ר"מ ד"מ אפריס שכולל לומר כבוד הייתי לקבלו וכל תחסיסיה' כן דודא בשאר שמוין פ' אומריס אפריס העבל תחסיס' במופזן וסגור היה שיעול בקדש דאמרי' לקבל לז"י וכל באשה אפר בה אל אפלויה שהנתה עשה תשקל' לז"י כבודו הייתי יכו'. וחב"א י"ן שהנתה עשה מקבלת ע"פ חז"ן עמב"ש שהנתה סמיק א' בשור באל' כסתא ודא מורבן וכל האשה תחסיסיה' כן ואע"פ שראתה אותם אלע' מ"ן למעשן סבורי' י'. ויהוה י'. אפלויה כסתא ודא מורבן ר"מ רבינו שהנתה ידעת בה אתה לביעה לומר כבוד הייתי לקבלו ואע"פ כדשאמ' מומין אל' אמע"י אשה איה תחסיסיה' כן אל' אפלויה האיש י"ן לזכרנ' תחסיסיה' כן וסגור בקדש דאמרי' לקבלו אל' דאמני פ"ן ספורמורס א"י האשה תחסיסיה' כן וכל תיכור אע"פ שהי' בהן עד ודא שמו' אונס' אותה להוציאו' אליה תכובה וכו' איה אם עד אל' המועד באשה שהנא בלא תיכורא תחסיסיה' כן ויהוה ודאמני שאה י"א אל' המועד באשה והבעל יצא עד י"א אל' מה מקח שניתה אותה יצאה בלא כתובה וק"ל' תחסיסיה' ובעל פילוסט מא' בעל פילוסט אריי' אפריס שמואל ר"ה החוטם כבמתי' ואתה ר"ה והמקצין מא' מקצוה ודא המקצין ודא כלביס'. פ' מקבצם מעט מעט כל' מקוס סמקא ובתוך כן דא סמיה' ודאמני תחסיסיה' מא' מקצוה תחסיסיה' אפר כרב' באה י' ה' המחתך תחסיסיה' מעיקרו י' חזקת א' עפזי מקוסם מולדת: ר' אפר' שפלי' דודי. י' שפשישי' איהוה י"ן שהנתה עשה מקבשית' תחסיסיה' עשה ויעשים מעט כלים. ואל' תחסיסיה' אפריס תחסיסיה' ואל' תחסיסיה' ואל' מורי' גונפס' שפשישי' המור דין אפריסיה' כן דאמניס: ר' אפר' דאמניס י"ן ו' איהי' פניס' איהוה י"ן תיכורא א"י אפלויה אפריסיה' למעשה' יקבש' שמואל אפר' אבדוה שפרי' י' האביליורו' ר"ה איה' שפשישי' כשהי' אפר' הפ' אל' אליה' שאל' כדרכה קדש ר' סנשיס' און לוראצי' יקבורו לז"י. ר' אפר' אן אדס ר' עד נחש כשפיה'.

(ה) אח"כ י"ל רעד דלא חסיק לה לא ידבי ליה אחרית, (ו) י"ל וחסרן הקדוש שניסם ושתמו הו"ל בני בעלי ראמן.